

Akademisyenlerin Ölçme Değerlendirme Okuryazarlık Düzeylerinin Cinsiyet Değişkenine Göre Öznel İyi Oluşu, Akademik Ertelemeyi ve Akademik Özyeterliği Yordaması¹

²Serdar SAFALI, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, ssafali@agri.edu.tr, Türkiye, 0000-0001-5916-1106

Burhan AKPINAR, Fırat Üniversitesi, bakpinar@firat.edu.tr, Türkiye, 0000-0003-3509-0475

MAKALE BİLGİSİ	ÖZET
Geliş : 17.08.2023 Kabul: 13.09.2023 Makale türü: Araştırma makalesi	Bu araştırmanın amacı, eğitim fakültesi akademisyenlerinin ölçme-değerlendirme okuryazarlığının cinsiyet değişkeni açısından öznel iyi oluş, akademik erteleme ve akademik yeterlik algısını yordama gücünü belirlemektir. İlişkisel tarama modeli ile yürütülen araştırmanın örnekleme, oransız kümeleme yöntemi kullanılarak devlet üniversitelerinin eğitim fakültelerinde görev yapan 498 akademisyenden oluşturulmuştur. Veriler; Ölçme-Değerlendirme Okuryazarlık Envanteri, Öznel İyi Oluş Ölçeği, Tuckman Akademik Erteleme Ölçeği-Kısa Formu ve Akademik Özyeterlik Ölçeğiyle toplanmıştır. Verilerin çözümlenmesinde bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi, korelasyon ve hiyerarşik regresyon kullanılmıştır. Araştırmada akademisyenlerin ölçme-değerlendirme okuryazarlıkları ile öznel iyi oluş düzeyleri ve akademik özyeterlik düzeyleri arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki, akademik erteleme düzeyi arasında ise zayıf düzeyde negatif ilişki olduğu belirlenmiştir. Akademisyenlerin ölçme-değerlendirme okuryazarlık düzeyleri ile sırasıyla cinsiyet, unvan, görev süresi ve bölüm değişkenleri birlikte öznel iyi oluş düzeyi yordama oranı yüksek iken, akademik erteleme eğilimlerini ve akademik özyeterliklerini yordama oranı düşük olduğu belirlenmiştir.
Atıf	Anahtar kelimeler: Ölçme-değerlendirme okuryazarlığı, öznel iyi oluş, erteleme, akademik özyeterlik Safalı, S., & Akpınar, B. (2023). Akademisyenlerin ölçme değerlendirme okuryazarlık düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre öznel iyi oluşu, akademik ertelemeyi ve akademik özyeterliği yordaması. <i>International Journal of Progression and Development in Education</i> , 1(2), 57-71. https://doi.org/10.5281/zenodo.8353138

The Predictive Power of Academicians' Assessment Literacy to Subjective Well-Being, Academic Procrastination and Academic Self-Efficacy in Terms of Gender

Serdar SAFALI, Ağrı İbrahim Çeçen University, ssafali@agri.edu.tr, Turkey, 0000-0001-5916-1106

Burhan AKPINAR, Fırat University, bakpinar@firat.edu.tr, Turkey, 0000-0003-3509-0475

ARTICLE INFO	ABSTRACT
Received: 17.08.2023 Accepted: 13.09.2023 Article type: Research article	The purpose of this research is to determine the predictive power of measurement and evaluation literacy of education faculty academicians' subjective well-being, academic procrastination and academic efficacy perception in terms of gender variable. The research was conducted within the framework of relational survey model. The sample consists of 498 academicians working in the faculties of education of state universities by using disproportionate clustering method. The data were collected through the Measurement and Assessment Literacy Inventory, Subjective Well-being Scale, Tuckman Academic Procrastination Scale-Short Form, and Academic Self-Efficacy Scale. Correlation and hierarchical regression analyses were used in the data analysis. A moderate positive relationship between academicians' assessment literacy levels and their levels of subjective well-being and academic self-efficacy, as well as a weak negative relationship with academic procrastination. It was determined that academicians' assessment literacy levels, along with gender variable, had a high predictive power for subjective well-being levels while having a lower predictive power for academic procrastination tendencies and academic self-efficacy.
	Keywords: Assessment literacy, subjective well-being, procrastination, academic self-efficacy

¹Bu çalışma Serdar SAFALI'nın "Öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlığının farklı değişkenler açısından öznel iyi oluşu, akademik ertelemeyi ve akademik özyeterliği yordama gücü" isimli doktora tezinden üretilmiştir.

² Sorumlu yazar (Corresponding author)

GİRİŞ

Elit ve nitelikli bireylerin varlığını sürdürebilmesinin temel dayanağı; ilerlemeye açık çağdaş eğitim sistemine sahip olmaktır. Modern, gelişime uygun ve anlaşılabilir bir eğitim sistemi; ekonomik ve toplumsal büyümeyi destekleyen temel taşlardan birini oluşturur. Eğitimin standartlarını belirlemede etkili bir rol oynayan faktörlerden biri de öğretmenlerdir. Tunca, Alkın-Şahin ve Oğuz'a (2015) göre, eğitim kalitesini belirlemede ve doğrudan/araçsal olarak eğitim kalitesini etkilemede öğretmenler kritik bir rol oynarlar. Bu nedenle, nitelikli öğretmenlerin yetiştirilmesi bu durumun sonucunda üniversitelerde yüksek kaliteli eğitimin sunulması son derece önemlidir. Bu noktada üniversitelerde faaliyet gösteren öğretim üyelerine ve diğer eğitim personeline büyük sorumluluklar düşer (Karakaya, 2004).

Üniversitelerde etkili bir eğitim sağlayabilmek, akademisyenlerin pedagojik yeterlilikleri, alan bilgisi, genel kültür düzeyi ve öğretim programına dair yeteneklerine bağlıdır (Akyıldız, 2020). Bu yetenekler içerisinde özellikle öğretim programına ilişkin yeterlik, program okuryazarlığı olarak adlandırılır. Program okuryazarlığı, bir öğretmenin öğrettiği programa dair bilgi sahibi olmasını ve bu programı etkili bir şekilde uygulayabilmesini ifade eder. Programın eksikliklerini tespit ederek giderme ve güncelleme aşamasını içerir. Bu süreç, ölçme ve değerlendirme aşaması ile birleşir ve büyük öneme sahiptir (Demirel, 2012; Kandemir, 2016).

Ölçme ve değerlendirme okuryazarlığı seviyesi, akademisyenlerin nitelikli bir eğitim sunabilmeleri için kritik bir rol oynar. Öğrencilerin öğrenme süreçlerini anlamak, etkili öğrenme materyalleri hazırlamak, sınavları düzenlemek ve öğrenme hedeflerini değerlendirmek açısından ölçme ve değerlendirme yetkinliği büyük öneme sahiptir. Ölçme değerlendirme yetkinliği öğrencilerin gelişimlerini izlemede, eğitim programlarının eksikliklerini belirleyerek düzeltmede ve eğitim kalitesini arttırmada kullanılan önemli bir araçtır. Sonuç olarak, üniversitelerde nitelikli eğitim sunabilmek için akademisyenlerin öğretim programına dair yeterlilikleri kadar ölçme ve değerlendirme okuryazarlığı seviyeleri de büyük bir etkidir. Bu becerilerin güçlendirilmesi, eğitim kalitesini ve öğrenci başarısını arttırmada önemli bir adımdır.

Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme konusunda yeterlilik sahibi olmaları büyük bir öneme sahiptir. Ancak, bu yeterlilik yalnızca üniversite eğitimi ile sınırlı değildir. Bu noktada, deneyim gibi birçok faktör etkilidir. Öğretmenler, insan olmalarının getirdiği özelliklerle birlikte sınıftaki davranışlarını şekillendirirler. Bu davranışlar, aldıkları eğitimin ürünü olan bilgi birikiminin yanı sıra kişisel özelliklerinden, epistemolojik inançlardan ve pedagojik bakış açısından da etkilenir. Etkili ve verimli eğitim için öğretmenlerin akademik yeterliliklerinin yanı sıra genel kültür düzeyi, program okuryazarlığı gibi özelliklerinin yanı sıra kişisel nitelikleri de önemlidir.

Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme süreçlerini etkileyen bazı özellikler vardır. Bu özellikler, öğretim sürecinin bir parçası olarak öne çıkar. Üniversitelerde nitelikli eğitim sağlamak için akademisyenlerin, ölçme-değerlendirme konusundaki bilgi ve yetenekleri ile birlikte akademik öz yeterliliklerine sahip olmaları, öznel iyi oluşa dikkat etmeleri ve akademik ertelemeyi en aza indirmeleri önemlidir.

AMAÇ

Bu araştırmanın amacı, eğitim fakültesinde görev alan akademisyenlerin ölçme-değerlendirme okuryazarlığının cinsiyet değişkeni açısından öznel iyi oluş, akademik erteleme ve akademik yeterlik algısını yordama gücünü belirlemektir.

YÖNTEM

Araştırmanın bu bölümünde araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, veri toplama araçları ve veri analiz teknikleri açıklanmıştır. Bu araştırma Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nün 15.11.2018 tarih ve 14 karar numaralı etik izni kapsamında gerçekleştirilmiştir.

Araştırma Modeli

Devlet üniversitelerinin eğitim fakültelerinde, 2018-2019 Güz ve Bahar dönemlerinde görev alan öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlığının farklı değişkenler açısından öznel iyi oluş, akademik erteleme ve akademik yeterlik algısını yordama gücünü belirlemeyi hedefleyen bu çalışma, nicel bir yaklaşımla yapılandırılmıştır. Bu amacı gerçekleştirmek amacıyla, araştırma ilişkisel tarama modeli çerçevesinde yürütülmüştür. Nicel araştırma yöntemi, mevcut bir olguyu veya durumu tarafsız bir şekilde açığa çıkarır ve bu durumu sayısal verilerle ifade eder. Tarafsızlığı nedeniyle araştırmacının bağımsız bir gözlemci olarak varlığı, sonuçların daha güvenilir olmasını sağlar (Büyüköztürk vd., 2018). İlişkisel araştırma, en az iki değişken arasındaki ilişkiyi anlamak ve bu değişkenlerin birbirlerini nasıl etkilediğini belirlemek amacıyla kullanılır. Aynı zamanda, bu değişkenler arasındaki ilişkilerden yola çıkarak sonuçları tahmin etme olanağı sağlar (Fraenkel, Wallen ve Hyun, 2011, s. 368). Ancak ilişkisel tarama modeli içinde, araştırmada kullanılan değişkenlerin manipüle edilmesi gereksinimi yoktur. Bu tür bir çalışmada, yalnızca değişkenlerin birbirleriyle nasıl etkileşimde bulunduğu incelenir (Büyüköztürk vd., 2018).

Evren-Örneklem

Akademisyenlerin mesleki gelişime katkısı olduğu düşünülen bu araştırmanın evreni, Türkiye genelinde devlet üniversitelerinin eğitim fakültelerinde 2018-2019 Eğitim-Öğretim Yılı Güz ve Bahar Dönemlerinde görev alan toplam 8790 akademisyen oluşturmaktadır (YBYS, 2018).

Araştırmanın örnekleme, oransız kümeleme yöntemi kullanılarak seçilmiştir. 2018-2019 döneminde Türkiye'deki devlet üniversiteleri, tarafsız bir şekilde çalışma grubuna dahil edilmiştir. Erişilebilirlik göz önünde bulundurularak, seçkisiz bir yöntem benimsenmiş ve daha geniş bir örnekleme ulaşılmaya çalışılmıştır. Tarafsız bir şekilde seçilen üniversitelerdeki tüm öğretim elemanlarına, gönüllülük esasına dayanılarak araştırmada kullanılan ölçekler veri toplamak amacıyla dağıtılmış ve dönüş sayısına bağlı olarak bu evrende bulunan toplam 498 öğretim elemanı, araştırmanın örneklemini oluşturmuştur.

Araştırmanın örneklemini teşkil eden akademisyenlerin % 32.5'inin kadın (n= 162), % 67.5'inin ise erkek (n= 336); % 31.9 araştırma görevlisi (n=159), % 21.1 öğretim görevlisi (n = 105), % 26.7'si doktor öğretim üyesi (n = 133) ve % 20.3'ü doçent doktor ve profesör doktordur (n = 101). Katılımcıların görev süreleri incelendiği zaman ise % 9.4'ü 0-2 yıl (n= 47), % 18.7'si 2-5 yıl (n= 93), % 28.7'si 5-10 yıl (n=

143), % 23.9'u 10-20 yıl (n= 119), % 19.3'ü 20 yıl ve üstü (n= 96), görev süresine sahip olduğu görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verileri dört farklı araç (envanter, form, ölçek) ile toplanmıştır. Söz konusu araçlar aşağıda açıklanmıştır.

Ölçme-Değerlendirme Okuryazarlık Envanteri: Mertler ve Campbell (2005) tarafından geliştirilen bu ölçek, Bütüner ve ekibi (2010) tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir. Bu ölçek, 6 farklı boyuttan oluşmakta olup toplamda 30 madde içermektedir. Ölçeğin Kuder-Richardson Güvenirlik Katsayısı 0.72, madde güçlük indeksi ortalaması 0.59 ve ayırt edicilik indeksi ortalaması 0.38 bulunmuştur.

Öznel İyi Oluş Ölçeği: Bireylerin yaşamlarıyla ilgili zihinsel değerlendirmelerini ve deneyimledikleri olumlu ve olumsuz duyguların sıklığını ölçmek için kullanılan öznel iyi oluş ölçeği (ÖİÖÖ), tek bir temel boyuta dayalıdır ve toplamda 46 madde içerir. Bu ölçek, Dost (2005) tarafından geliştirilmiş olup, her bir madde, beş dereceli Likert ölçeğinde değerlendirilir. Katılımcılar, her ifade için "(5) Kesinlikle Uygun", "(4) Genellikle Uygun", "(3) Kısmen Uygun", "(2) Biraz Uygun" ve "(1) Hiç Uygun Değil" şeklinde beş farklı derecelendirme seçeneği arasından seçim yaparlar. Ölçeğin maddelerinin 26'sı olumlu duyguları ifade ederken, 20'si olumsuz duyguları yansıtmaktadır. Ölçeğin güvenirlilik katsayısı .95 bulunmuştur.

Tuckman Akademik Erteleme Ölçeği-Kısa Formu: Araştırmanın üçüncü veri toplama aracı olarak kullanılan TAEÖ (Tuckman Akademik Erteleme Ölçeği), Tuckman (1991) tarafından geliştirilmiş ve daha sonra Uzun Özer, Saçkes ve Tuckman (2013) tarafından uyarlanmıştır. Bu ölçeğin Türkçe uyarlaması, tek bir temel boyutu kapsayan 14 maddeden oluşmaktadır ve her madde, 5 dereceli Likert tipinde değerlendirilir. Ölçeğin 6, 10, 12 ve 14 numaralı maddeleri olumsuz duyguları yansıtmaktadır. Olumsuz duygu içeren bu maddeler puanlanırken puanlar tersine çevirilerek analize alınmıştır. Yanıtlama sistemi her ifade için "(5) Neredeyse Her Zaman", "(4) Sık sık", "(3) Bazen", "(2) Nadiren" ve "(1) Neredeyse HiçBir Zaman" olarak beşli dereceleme tipindedir. Ölçeğin güvenirlilik katsayısı .90 bulunmuştur.

Akademik Özyeterlik Ölçeği: Safalı ve Akpunar'ın (2020) geliştirmiş olduğu bu ölçeğin 33 maddesi ve 5 alt boyutu bulunmaktadır. Katılımcıların değerlendirmelerini yapabilmeleri için 5 dereceli Likert tipinde bir ölçektir. Yanıtlama sistemi her ifade için "(5) Kesinlikle Katılıyorum", "(4) Katılıyorum", "(3) Kararsızım", "(2) Katılmıyorum" ve "(1) Kesinlikle Katılmıyorum" olarak beşli dereceleme tipindedir. Ölçeğin güvenirlilik katsayısı .88 bulunmuştur.

Verilerin Analizi

Araştırmada toplanan verilerin çarpıklık ve basıklık değerleri -1.5 ile +1.5 arasında bulunmuştur. Bu bağlamda verilerin normal dağılım gösterdiği göz önünde bulundurulmuştur ve verilerin çözümlenmesinde hiyerarşik regresyon kullanılmıştır.

BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde araştırmanın bulguları sunulmuştur. Bulgular, tablolar halinde sunulmuş yorumlanmıştır.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının akademik yeterlikleri ile duyuşsal özellikleri arasındaki pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı değerleri hesaplanmıştır. Ulaşılan bulgular, Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1. Öğretim elemanlarının akademik yeterlikleri ile duyuşsal özellikleri arasındaki pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı değerleri (n=498)

Ölçekler	1	2	3	4
ÖDOE	1	.507	-.146	.202
ÖİÖÖ		1	-.376	.256
TAEÖ			1	-.178
AÖÖ				1
Ortalama	13.05	3.77	2.66	3.44
Standart sapma	4.381	.56	.44	.41

p < .05

Tablo 1’de, eğitim fakültelerinde görev alan öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlıklarının; öznel iyi oluşlarının, akademik ertelemelerinin, akademik özyeterliklerinin aralarındaki ilişkileri Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı kullanılarak incelenmiştir. Buna yönelik olarak, sürekli değişkenlerin ortalama ve standart sapma değerleri ile değişkenlerin birbirleriyle ilişkilerini gösteren korelasyon katsayıları Tablo 1’de sunulmuştur. Bu tablo incelendiğinde değişkenler arasındaki korelasyonun -.146 ile .507 arasında değiştiği görülmektedir.

Tablo 1’de görüldüğü üzere, öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlıkları ile öznel iyi oluş düzeyleri ($r = .507$, $p < .01$) ve akademik özyeterlik düzeyleri ($r = .202$, $p < .01$) arasında orta düzede pozitif bir ilişkinin olduğu söylenebilir. Yine, öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlık düzeylerinin, akademik erteleme ($r = -.146$, $p < .01$) değişkeniyle zayıf düzeyde, negatif ilişkili olduğu Tablo 1’de görülmektedir.

Araştırmada öznel iyi oluşun yordayanı olarak ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet için hiyerarşik çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Ulaşılan bulgular, Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. Öznel iyi oluşun yordayanı olarak ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet için hiyerarşik çoklu regresyon analizi sonuçları

Model	Yordayıcılar	B	SH _B	β	t	F	R	R ²	p
-------	--------------	---	-----------------	---------	---	---	---	----------------	---

Model 1	Ölçme- değerlendirme okuryazarlığı	.065	.069	.507	13.100	171.619	.507	.257	.00
Model 2	Ölçme- değerlendirme okuryazarlığı	.065	.005	.508	13.143	87.817	.512	.262	.00
	Cinsiyet	-.084	.047	-.070	-1.800				

p < .05

Tablo 2’de görülen hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına göre kurulan 1. modelin ve 2. modelin anlamlı olduğu görülmektedir. Birinci modelde ölçme-değerlendirme okuryazarlığı değişkeni öznel iyi oluş düzeyi varyansının % 25.7’sini açıklamaktadır ($\beta=.507$, $t=13.100$, $p<.05$).

İkinci modelde ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet değişkeni modele dahil edilmiş olup, ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ve cinsiyet değişkeni ($\beta=-.070$, $t=-1.800$, $p<.05$) öznel iyi oluş düzeyi varyansının % 26.2’sini açıklamaktadır. Ayrıca öznel iyi oluşu en fazla yordayan değişken ölçme-değerlendirme okuryazarlığı olurken, cinsiyet değişkeninin öznel iyi oluşu yordama gücünün düşük olduğu görülmektedir. Ölçme-değerlendirme okuryazarlığının cinsiyet değişkenine göre öznel iyi oluşu yordama gücünün yüksek olduğu söylenebilir.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının akademik erteleme yordayıcı olarak ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet için hiyerarşik çoklu regresyon analizi sonuçları Tablo 3’te yer almaktadır.

Tablo 3. Akademik erteleme yordayıcı olarak ölçme değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet için hiyerarşik çoklu regresyon analizi sonuçları

Model	Yordayıcılar	B	SH _B	β	t	F	R	R ²	p
Model 1	Ölçme- değerlendirme okuryazarlığı	-.015	.004	-.146	-	10.844	.146	.021	.001
					3.293				
Model 2	Ölçme- değerlendirme okuryazarlığı	-.015	.004	-.146	-	5.812	.151	.023	.003
	Cinsiyet	-.037	.042	-.039	-	-.886			

p < .05.

Tablo 3'te görülen hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına göre kurulan 1. modelin ve 2. modelin anlamlı olduğu görülmektedir. Birinci modelde ölçme-değerlendirme okuryazarlığı değişkeni akademik erteleme düzeyi varyansının % 2.1'ini açıklamaktadır ($\beta=-.015$, $t=-3.293$, $p<.05$).

İkinci modelde ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet değişkeni modele dâhil edilmiş olup, ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ve cinsiyet değişkeni ($\beta=-.070$, $t=-1.800$, $p<.05$) akademik erteleme düzeyi varyansının % 2.3'ünü açıklamaktadır. Ayrıca akademik ertelemeyi en fazla yordayan değişken ölçme-değerlendirme okuryazarlığı olurken, ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ve cinsiyet değişkenlerinin akademik ertelemeyi yordama gücünün düşük olduğu görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının akademik özyeterliğin yordayanı olarak ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet için hiyerarşik çoklu regresyon analizi sonuçları Tablo 4'te yer almaktadır.

Tablo 4. Akademik özyeterliğin yordayanı olarak ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet için hiyerarşik çoklu regresyon analizi sonuçları

Model	Yordayıcılar	B	SH _B	β	t	F	R	R ²	p
Model 1	Ölçme- değerlendirme okuryazarlığı	.019	.004	.202	4.582	20.993	.202	.041	.00
Model 2	Ölçme- değerlendirme okuryazarlığı	.019	.004	.202	4.581	10.557	.202	.041	.00
	Cinsiyet	-.015	.038	-.039	-.395				

$p < .05$

Tablo 4'te görülen hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına göre kurulan 1. Modelin ve 2. modelin anlamlı olduğu görülmektedir. Birinci modelde ölçme-değerlendirme okuryazarlığı değişkeni akademik özyeterlik düzeyi varyansının % 4.1'ini açıklamaktadır ($\beta=.202$, $t=-4.582$, $p<.05$).

İkinci modelde ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ile cinsiyet değişkeni modele dâhil edilmiş olup, ölçme-değerlendirme okuryazarlığı ve cinsiyet değişkeni ($\beta=-.039$, $t=-.395$, $p<.05$) akademik özyeterlik düzeyi varyansının % 4.1'ini açıklamaktadır. Ölçme-değerlendirme okuryazarlığı değişkeni akademik özyeterliğin varyansını yordama gücü düşük olurken, cinsiyet değişkeni akademik özyeterliğin varyansını yordamamaktadır. Öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlığı düzeylerinin cinsiyet değişkeni açısından akademik özyeterliği yordama gücünün düşük olduğu belirtilebilir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Araştırmada öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlıkları ile öznel iyi oluş ve akademik özyeterlikleri arasında orta düzede pozitif; akademik erteleme ile ise düşük düzeyde negatif bir ilişki

olduğu belirlenmiştir. Buradan, ölçme-değerlendirme okuryazarlıkları ile öznel iyi oluş ve akademik özyeterlikleri arasındaki orta düzede pozitif ilişkiye dair bulgu, öğretim elemanlarının sahip olduğu akademik yeterliklerin, onların özyeterlik ve öznel iyi oluş gibi duyuşsal özelliklerini olumlu etkilediği biçiminde yorumlanabilir. Bu durum, öğretim sürecinin kritik bir değişkeni olan ölçme-değerlendirme konusundaki pedagojik yeterliliğin, öğretim elemanının kendisine güvenini beslediği ve onu daha iyi hissettirmesiyle ilişkili olabilir. Pozitif özyeterlik ve öznel iyi oluş gibi birbiriyle yakından ilişkili duygu durumlarının (Özbay vd., 2012), bireyin kendisine dair olumlu öznel algı ve yargılarını ifade ettiği dikkate alındığında, ölçme-değerlendirme yeterliliğinin, öğretim elemanlarının öğretimsel yeti ve becerilerine katkı sağlayabileceği belirtilebilir. Zira özyeterlik ve bununla ilişkili öznel iyi oluş gibi duygu durumları ile bireyin psikolojik sermaye boyutlarından iş tatmini gibi özellikleri arasında ilişki vardır (Yaşın, 2016).

Araştırmada öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlıkları ile akademik ertelemeleri arasında düşük düzeyde negatif ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç, ölçme değerlendirme boyutunda akademik yeterliğe sahip öğretim elemanlarının, görev ve sorumlulukları ile geleceğe dair planlarını daha az ertelediği biçiminde yorumlanabilir. Bunun olası bir nedeni, akademik yeterliğin verdiği özgüven, oluşturduğu olumlu duygu durum ile bunların sağladığı pozitif enerji olabilir. Zira bireyin olumlu duygu durumlarının onların akademik erteleme davranışını engellediği belirtilmektedir (Çakıcı, 2003). Bireyin akademik performansını olumsuz etkileyen erteleme davranışının (Çelik ve Odacı, 2015) bir boyutu da bilişsel boyuttur (Ocak ve Bulut, 2015). Ölçme değerlendirme gibi boyutlarda bilişsel (zihinsel) olarak kendisini yeterli gören öğretim elemanlarının, görev ve sorumlulukları ile geleceğe dair planlarını gerçekleştirme motivasyonunun daha yüksek olması beklenebilir. Nitekim akademik yeterlikle ilişkili özyeterlik gibi kişilik özelliklerinin akademik güdüleme ile ilişkili olduğu (Ünal, 2013) belirtilmektedir.

Ölçme değerlendirme yeterliğine sahip öğretim elemanının daha proaktif öğretimsel performans sergileyerek, öğrenciler için ılımlı bir psiko-sosyal iklime sahip öğretme-öğrenme ortamı düzenlemeleri beklenebilir. Böylesi bir ortam, öğretmen aday öğrencilerin akademik başarısını artırırken, onların karakter inşası ve kişilik gelişimini de olumlu yönde destekleyebilir. Nitekim alanyında, bireyin kişilik özellikleri ile öznel iyi oluş gibi duygu durumları arasında pozitif ilişki olduğu (Kabakçı, 2013) ve özyeterliğin proaktif kişiliğin gelişiminde kısmi aracı role sahip olduğu (Peker, 2018) belirtilmektedir.

Araştırmada öğretim elemanlarının akademik yeterliğinin onların duyuşsal karakterdeki öznel iyi oluş özelliğini desteklediği sonucuna ulaşılmıştır. Bunun olası nedeni, ölçme-değerlendirme okuryazarlığı gibi akademik yeterliğin, öğretim elemanına öğretim süreci hakkında geri dönütler sağlayarak (Gelbal ve Kelecioğlu, 2007), daha etkili bir süreç düzenleme yeti ve özgüveni kazandırması olabilir. Diğer taraftan ilişkilendirmeye cinsiyet değişkeni de dâhil edildiğinde, ölçme-değerlendirme okuryazarlığının bu değişkenler birlikte, öznel iyi oluşu açıklama oranı nispeten artmaktadır. Bu durum, akademik yeterliğin olumlu duyuşsal özellikleri desteklemede cinsiyetin kısmen de olsa bir değişken olabileceği şeklinde yorumlanabilir. Ancak bunun için daha detaylı araştırmalara ihtiyaç vardır. Konuyla ilgili

olarak Ülker ve Receptoğlu (2013) ve Ulloa, Moller ve Sousa-Poza, (2013), yaptıkları araştırmada, akademik personelin duyuşsal özelliklerinin, cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermediğini saptamışlardır. Reisoğlu ve Yazıcı (2017) yapmış olduğu çalışmasında cinsiyet değişkeninin psikopatolojik belirtiler için önemli bir değişken olduğunu vurgulamaktadır.

Araştırmada öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlığının onların istenmeyen duyuşsal bir durum olan akademik erteleme eğilimlerini kısmen de olsa etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç kapsamında ölçme-değerlendirme okuryazarlık düzeyi yüksek olan öğretim elemanları, görev ve sorumlulukları yerine getirme ile gelecek planlarını gerçekleştirmede daha avantajlıdır, yorumu yapılabilir. Buna göre, ölçme-değerlendirme okuryazarlık düzeyi yüksek olan öğretim elemanları, akademik görev ve sorumluluklarını ertlemediği için daha az stres yaşamaları (Akday ve Gizir, 2010) bakımından önemlidir. Diğer taraftan ilişkilendirmeye cinsiyet değişkeni de dâhil edildiğinde, ölçme-değerlendirme okuryazarlığının bu değişkenler birlikte, öznel iyi oluşu açıklama oranı nispeten artmaktadır. Bu durum, akademik yeterliğin olumsuz duyuşsal özellikleri desteklemede cinsiyetin kısmende olsa bir değişken olabileceği şeklinde yorumlanabilir. Konuyla ilgili olarak Akday ve Gizir (2010), yaptıkları araştırmada, akademik personelin olumsuz duyuşsal özelliklerinin, cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermediğini saptamışlardır.

Araştırmada öğretim elemanlarının ölçme-değerlendirme okuryazarlığının onların istenilen duyuşsal bir durum olan akademik özyeterlik eğilimlerini kısmen de olsa etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulgu kapsamında ölçme-değerlendirme okuryazarlık düzeyi yüksek olan öğretim elemanlarının görev ve sorumlulukları yerine getirme ile gelecek planlarını realize etmede daha avantajlı oldukları şeklinde yorum yapılabilir. Diğer taraftan ilişkilendirmeye cinsiyet değişkeni de dâhil edildiğinde, ölçme-değerlendirme okuryazarlığının bu değişkenle birlikte, akademik özyeterliği açıklama oranında değişme olmamaktadır. Bu durum, akademik yeterliğin olumlu duyuşsal özellikleri desteklemede cinsiyetin bir değişken olmayabileceği şeklinde yorumlanabilir. Literatürde bu çalışmaya örnek teşkil edilebilecek çalışmalar bulunmazken, benzer çalışmalarda Başerer ve Başerer (2019), Jaiswal (2013) duyuşsal özelliklerinden bir tanesi olan akademik özyeterliklerinin cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermediğini belirtmişlerdir.

ÖNERİLER

Araştırmada ulaşılan sonuçlar kapsamında çeşitli öneriler geliştirilmiştir. Söz konusu öneriler aşağıda verilmiştir.

Araştırma sonucunda ölçme-değerlendirme okuryazarlığı akademik özyeterlik, özyeterlik ve öznel iyi oluş değerleri arasındaki ilişki göz önünde bulundurularak, üniversitelerde görevli akademisyenlerin bilişsel ve duyuşsal açıdan dengeli bir yaşama sahip olabilmelerini sağlamak için ölçme-değerlendirme okuryazarlık düzeylerini yükseltecek etkinlikler planlanmalı ve uygulanmalıdır.

Araştırma sonucunda akademik yeterlik ile duyuşsal özellik arasında ilişkinin var olduğu ve birbirilerini yordadığı ortaya konulmuştur. Bu bağlamda akademisyenlerin kendilerini daha değerli hissedeceği,

okul dışı kaygılardan uzak çalışma ortamının hazırlanması için üniversite yönetimine görevler düşmektedir.

Üniversite yönetiminin adil, hoşgörülü ve adaletli bir yönetim sergilemesi, kesinlikle akademisyenlerin özyeterliklerini ve öznel iyi oluş düzeylerini olumlu etkiler ki dolaylı olarak akademisyenlerin vermiş olduğu eğitimin kalitesini de yükseltir.

Bu çalışma var olan durumu ortaya çıkarmak amacıyla yapılmış kesitsel bir çalışmadır. Nedenlerini irdelemek ve daha ayrıntılı bilgiler edinilmek amacıyla boylamsal çalışmalar da yapılabilir.

Etik Metni

Bu makalede dergi yazım kurallarına, yayın ilkelerine, araştırma ve yayın etiği kurallarına, dergi etik kurallarına uyulmuştur. Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazarlara aittir.

Yazar Katkı Oranı

Birinci yazarın makaleye katkı oranı %50, ikinci yazarın katkı oranı %50'dir.

Çıkar Çatışması Beyanı

Makalenin bir kurum, kuruluş, kişi ile mali çıkar çatışması yoktur.

Etik Onay

Bu araştırma Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nün 15.11.2018 tarih ve 14 karar numaralı etik izni kapsamında gerçekleştirilmiştir.

KAYNAKÇA

- Akbay, E. S., & Gizir, A. C. (2010). Cinsiyete göre üniversite öğrencilerinde akademik erteleme davranışı: Akademik güdülenme, akademik özyeterlik ve akademik yüklenme stillerinin rolü. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 60- 78. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/mersinefd/issue/17373/181419>
- Akyıldız, S. (2020). Öğretim programı okuryazarlığı kavramının kavramsal yönden analizi: Bir ölçek geliştirme çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(73), 315-332. <https://doi.org/10.17755/esosder.554205>.
- Başerer, Z., & Başerer, D. (2019). Akademisyenlerin tükenmişlik ve öz-yeterlik düzeyleri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 17(1), 1-19. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tebd/issue/46309/444749>.
- Bütüner, S.Ö., Yiğit, N., & Çimer, S.O. (2010). Ölçme değerlendirme okuryazarlığı envanterinin türkçeye uyarlanması. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 5(3), 792-809. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/nwsaedu/issue/19823/212290>.
- Büyükoztürk, Ş., Çakmak, E. K., Aygün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2018). *Scientific research methods*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

- Çakıcı, D. Ç. (2003). *Lise ve üniversite öğrencilerinde genel erteleme ve akademik erteleme davranışının incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çelik, Ç., & Odacı, H. (2015). Akademik erteleme davranışının bazı kişisel ve psikolojik değişkenlere göre açıklanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(3), 31-47. Retrieved from <http://www.efdergi.hacettepe.edu.tr/yonetim/icerik/makaleler/662-published.pdf>.
- Demirel, Ö. (2012). *Eğitimde program geliştirme*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E., & Hyun, H. H. (2011). *How to design and evaluate research in education*. New York: McGraw-Hill Humanities/Social Sciences/Languages.
- Gelbal, S., & Kelecioğlu, H. (2007). Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yöntemleri hakkındaki yeterlikleri ve karşılaştıkları sorunlar. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33, 135-145. Retrieved from <http://efdergi.hacettepe.edu.tr/yonetim/icerik/makaleler/1017-published.pdf>.
- Jaiswal, P. N. (2013). A study of relationship among teaching efficiency, attitude towards teaching profession and academic achievement of B.Ed. students. *Indian Streams Research Journal*, 3(3), 1-3. Retrieved from <https://psycnet.apa.org/record/1987-29498-001>
- Kabakçı, Ö. F. (2013). *Karakter güçleri açısından pozitif gençlik gelişiminin incelenmesi*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kandemir, A. (2016). *İlkokul 2. sınıf İngilizce öğretim programının katılımcı odaklı program değerlendirme yaklaşımıyla değerlendirilmesi*. (Yayınlanmış Yüksek Lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Karakaya, Ş. (2004). *Eğitimde program geliştirme çalışmaları ve yeni yönelimler*. Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Mertler, C. A., & Campbell, C. S. (2005). Measuring teachers' knowledge and application of classroom assessment concepts: Development of the assessment literacy inventory. Amerikan Eğitim Araştırma Derneği, Montreal, Kanada yıllık toplantısında sunulan deklarasyon metni. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED490355>.
- Ocak, G., & Bulut, R. (2015). Akademik erteleme davranışı ölçeği: Geçerlilik ve güvenirlik çalışması. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1(2), 709-726. <https://doi.org/10.24289/ijsser.106455>
- Özbay, Y., Palancı, M., Kandemir, M., & Çakır, O. (2012). Üniversite öğrencilerinin öznel iyi oluşlarının duygusal düzenleme, mizah, sosyal özyeterlik ve başa çıkma davranışları ile yordanması. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 10(2), 325-345. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tebd/issue/26137/275282>.
- Peker, T. (2018). *Öz-yeterlik ile yaşam doyumu arasındaki ilişkide proaktif kişiliğin aracı rolü*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi). Ordu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ordu.

- Reisoğlu, S., & Yazıcı, H. (2017). Üniversite öğrencilerinin öznel iyi oluşlarını yordamada beş faktör kişilik özellikleri, mizah tarzları ve duygusal zekânın rolü. *Journal of History Culture and Art Research*, 6(4), 888-912. <https://doi.org/10.7596/taksad.v6i4.973>.
- Safalı, S., & Akpunar, B. (2020). Validity and reliability study of academic self-efficacy for faculty members. *Advance In Language and Literary Studies*, 11(4), 21-29. <http://dx.doi.org/10.7575/aiac.all.v.11n.4p.21>.
- Tuckman, B. W. (1991). The development and concurrent validity of the procrastination scale. *Education and Psychological Measurement*, 51(2), 473-480. <https://doi.org/10.1177/0013164491512022>.
- Tunca, N., Alkın-Şahin, S., & Oğuz, A. (2015). Öğretmenlerin eğitim inançları ile meslekî değerleri arasındaki ilişki. *Kalem Eğitim ve İnsan Bilimleri Dergisi*, 5 (1), 11-47. Retrieved from http://kalemacademy.com/Cms_Data/Sites/KalemAcademy/Files/KalemAcademyRepository/sayilar/Sayi8_01OgretmenlerinEgitimInanclari.pdf.
- Tuzgöl Dost, M. (2005). Öznel iyi oluş ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3, (23), 103-111. Retrieved from <https://search.trdizin.gov.tr/en/yayin/detay/70152/>.
- Ulloa, L. B. F., Moller, V., & Sousa-Poza, A. (2013). How does subjective well-being evolve with age? A literature review. *Journal of Population Ageing*, 6, 227-146. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2250327>.
- Uzun Özer, B., Saçkes, M., & Tuckman, W. B. (2013). Psychometric properties of the tuckman procrastination scale in a Turkish sample. *Psychological Reports: Measures and Statistics*, 113(3), 874-884. <https://dx.doi.org/10.2466/03.20.PR0.113x28z7>.
- Ülker, T. G., & Reçepoğlu, E. (2013). Üniversite akademik personelinin psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu arasındaki ilişki. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi* 3(3), 205-213. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/higheredusci/issue/61482/918033>.
- Ünal, M. (2013). *Lise öğrencilerinin akademik güdülenme düzeylerinin bazı değişkenler açısından yordanması* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Yaşın, T. (2016). *Kişilik özellikleri ve psikolojik sermayenin psikolojik iyi oluş, akış deneyimi, iş tatmini ve çalışan performansına etkileri*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Başkent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Yükseköğretim Bilgi Yönetim Sistemi (YBYS) 2018. Retrieved from <https://istatistik.yok.gov.tr/>

EXTENDED ABSTRACT

The overarching purpose of this research is to determine the predictive power of academicians' assessment literacy to subjective well-being, academic procrastination, and academic self-efficacy in terms of gender within the context of the faculty of education.

This research, conducted within the framework of a quantitative relational screening model, aims to determine the predictive power of assessment literacy among the academicians who were employed in the education faculties of state universities during the Fall and Spring semesters of the 2018-2019 academic year, on subjective well-being, academic procrastination, and academic self-efficacy according to gender variable. Universe unspecified cluster sampling method was used to clarify the sample. The population of this research consists of a total of 8790 academicians who were employed in the education faculties of state universities across Turkey during the Fall and Spring semesters of the 2018-2019 academic year. The sample of the research comprises 498 academicians from this population. The research data were collected using the Measurement and Assessment Literacy Inventory, Subjective Well-being Scale, Tuckman Academic Procrastination Scale-Short Form, and Academic Self-Efficacy Scale. The data were analyzed using correlation and hierarchical regression analyses.

It has been determined that there is a moderate positive relationship between academicians' assessment literacy and their subjective well-being, as well as academic self-efficacy. The research also found that there is a low level of a negative relationship between assessment literacy and academic procrastination. These findings indicate that the academic competencies of academicians positively influence their affective characteristics, such as self-efficacy and subjective well-being. This situation might be associated with pedagogical competence in the field of Measurement evaluation, a critical variable in the teaching process, which contributes to the teaching staff's confidence in themselves and enhances their sense of well-being. Considering the closely related emotional states such as positive self-efficacy and subjective well-being (Özbay et al., 2012), which express an individual's positive subjective perceptions and judgments about themselves, it can be argued that assessment literacy could contribute to the teaching staff's instructional skills and abilities, because there is a connection between emotional states such as self-efficacy and related subjective well-being, and aspects of an individual's psychological capital, such as job satisfaction (Yaşın, 2016).

In the research, it was found that there is a low level of negative relationship between teaching staff's assessment literacy and academic procrastination. This result could be interpreted as teaching staff members with a high level of assessment literacy in their academic competencies are less likely to postpone their tasks, responsibilities, and plans. One possible explanation for this could be that the confidence derived from academic competence, along with the positive emotional state fosters, and provides a positive energy that helps reduce procrastination. It is indicated that individuals' positive emotional states hinder their academic procrastination behavior (Çakıcı, 2003). One aspect of procrastination behavior that negatively affects academic performance (Çelik & Odacı, 2015) is cognitive (Ocak & Bulut, 2015). In dimensions like assessment literacy, teaching staff who perceive themselves as cognitively capable might have a higher motivation to fulfill their tasks, responsibilities, and plans. Indeed, personality traits related to academic motivation, such as self-efficacy associated with academic competence, are linked to academic motivation (Ünal, 2013).

Teaching staff members proficient in assessment can be expected to exhibit a more proactive instructional performance, thereby creating a teaching-learning environment with a favorable psycho-social climate for students. This situation contributes to enhancing the academic achievement of student teachers while also positively supporting their character development and personality growth. Indeed, within this field, there is a noted positive relationship between an individual's personality traits and emotional well-being (Kabakçı, 2013), and it's indicated that self-efficacy plays a partial mediator role to develop a proactive personality (Peker, 2018).

The research has concluded that the academic competence of teaching staff supports their subjective well-being in terms of emotional characteristics. One possible reason for this could be that academic competencies like assessment literacy provide the teaching staff with feedback about the teaching process (Gelbal & Kelecioğlu, 2007), thus equipping them with more effective process organization skills and confidence. On the other hand, when the gender variable is included in the correlation, the explanatory power of assessment literacy and these variables together relatively increases for subjective well-being. This could be interpreted as suggesting that while academic competence supports positive emotional characteristics, gender could be a partially influential variable. However, more detailed research is needed to substantiate this claim. Ülker and Receptoğlu (2013) and Ulloa, Moller, and Sousa-Poza (2013) found in their research that the emotional traits of academic personnel did not significantly differ based on gender. Reisoğlu and Yazıcı (2017) emphasize in their research that the gender variable is important for psychopathological symptoms.

The research has found that the assessment literacy of teaching staff somewhat influences their unwanted emotional state of academic procrastination. Within the scope of this result, it can be interpreted that teaching staff with higher levels of assessment literacy are more advantaged in fulfilling their tasks, responsibilities, and plans. Therefore, it could be argued that teaching staff members with higher assessment literacy levels are less likely to experience stress due to not procrastinating their academic tasks and responsibilities (Akbay & Gizir, 2010). On the other hand, when the gender variable is included in the correlation, the explanatory power of assessment literacy and these variables together relatively increases for subjective well-being. This could be interpreted as suggesting that while academic competence supports negative emotional characteristics, gender could be a partially influential variable. , Akbay and Gizir (2010) found in their research that the negative emotional traits of academic personnel did not significantly differ based on gender.

The research has indicated that the assessment literacy of teaching staff somewhat influences their desired emotional state of academic self-efficacy. Within this context, it can be inferred that teaching staff members with higher levels of assessment literacy are more advantaged in fulfilling their tasks, responsibilities, and plans. On the other hand, when the gender variable is included in the correlation, there is no change in the explanatory power of assessment literacy and academic self-efficacy together. This could be interpreted as suggesting that gender might not be a variable that influences positive emotional characteristics supported by academic competence. Although no research could directly

correspond to this research, in similar studies, Başerler and Başerler (2019) and Jaiswal (2013) have mentioned that one of the emotional traits, academic self-efficacy, does not significantly differ based on gender.

Based on the results obtained from the research, several recommendations have been developed. The following recommendations are listed:

- Considering the relationship between assessment literacy, academic self-efficacy, self-efficacy, and subjective well-being in the research, effective activities should be planned and implemented to enhance assessment literacy levels among university academics. This is to ensure that they can have a balanced cognitive and emotional life.
- The research reveals a connection between academic competence and emotional traits, indicating that they predict each other. In light of this, university administrations should work to create an environment where academics feel valued, minimize external anxieties, and establish a supportive working atmosphere.
- It is crucial for university administrations to exhibit fair, tolerant, and just management, as this will undoubtedly have a positive impact on academics' self-efficacy and subjective well-being. This, in turn, indirectly enhances the quality of education provided by academics.
- This research is a cross-sectional one aimed at highlighting the existing situation. Longitudinal studies can be conducted to delve into the reasons and obtain more detailed information about the relationships observed.